
nem születél a magányra

HOLTI MÁRIA

Nem a mélytengeri algák sorsa a dolgod
kövek, moszatok közt —

Nem születél a magányra
nem születél a szervezett nyugalomra
nem születél az egyedülségre
a társas társkeresésre
a sötétől rettegésre
a zajoktól rettegésre

rettegésre az esődobolástól
a szélmotozástól
a magány humuszából indázó fáktól —

nem születél társtalanul foganó gondolatokra
nem születél az egyedülségre
az egyedülségből születő kinszenvedésre

Nem születél visszhangos szobákra
a visszhangos szobák kongó magányára

nem születél magányos utakra
mikor kezedet csak a semmi szorítja
nem születél füledt nyugalomra
nem születél lomha békére a békétlenségben

Nem születél az egyedülségre
az egyedülség televényéből sarjadzó örületre
a képzelgésre, a gyötrelmekre
a már-már elhibázott életedre
— mikor cél és lehetőség majdnem azonos

Nem születél a sírásra
sem a mélytengeri algák sorsára

a gyöngynek csukódó kagylók magányára
a halálnál is rettenetesebb magányra
a magadban átaludt éjszakákra

Nem születted te a magányra
se az alázásra, se a megaláztatásra
a magányban rejlő megalázottságra
a szervezett unalomra
a társas nyugalomra
— a békétlenségre se

Nem születted te a magányra
mert ember vagy
nem fű, fa, bokor, se nem csillag
se alga, se kagyló
hanem ember

Nem születted te a magányra
a járványnál, háborúnál is pusztítóbb magányra
az egyedülségből burjánzó életedre
a felfokozott szédületekre
elharapott jajokra-szavakra
félíg szítt cigarettákra
mosatlan poharak légiójára —

Nem születted te a magányra
a könyveket poroló magányra
az örökös éjszakára
tengermoraj-hallgatásra
az elemek zajára
a sziklába vesző utak magányára

Nem születted te a túrásra
de: hogy fogat hangosan csikoríts
akkor is, ha
zsúfolt századunk ellen tiltakozol

ENGESZTELŐDÉS

Nem kínlódní születted
hanem örülni
nem tévedni születted
de megbizonyosodni
nem születted fülledt nyugalomra
a békétlenségben lomha békére sem